

Cal Metge

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrers de Pelai, Francesc Macià i poeta Maragall

Coordenades:

Latitud: 41.552835492563
Longitud: 2.2456097602844
UTM Est (X): 437088
UTM Nord (Y): 4600405

Classificació

Número de fitxa 08135 - 39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Neolític
Any -4000 -3500
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No es conserva cap resta.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: IBARS PÉREZ, Gemma i CASTEJÓN VIDAL, Pol (2011). Catàleg del patrimoni arqueològic i arquitectònic de Montmeló. Text Refós. Ajuntament de Montmeló.
Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00
Número inventari CC.AA 2000
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Camp de sitges d'època neolítica situat en una zona actualment urbanitzada, al sector occidental del nucli urbà de Montmeló, en una zona ocupada per habitatges del tipus casa-jardí. S'hi documentaren tres sitges: una apareguda al carrer de Pelai i les altres dues en una propietat privada. Josep Bosch (1991) estudià aquest jaciment, prenent com a base la informació i els materials cedits pel seu descobridor.

De les tres sitges, la que es coneix de forma més exhaustiva és la número 1, excavada el gener de 1962. Es tractava d'una fossa en forma de pera, amb les parets còncaves i el fons pla i mesurava 173 cm de diàmetre i 64 cm de profunditat. El farciment proporcionà abundants restes materials, entre les quals destaquen alguns atuells ceràmics i diverses eines lítiques. La sitja número 2 fou excavada mesos més tard i aparegué reomplerta de còdols de pedra. La sitja del carrer Pelai no fou excavada, però se'n recuperà un important conjunt de llavors carbonitzades, estudiades per Ramon Buxó (1998). S'han identificat 575 llavors d'ordi vestit, un exemplar de pisana, un exemplar de pèsol i un de guixa. Es tracta d'un dels conjunts paleocarpològics més antics de Catalunya. També existeix un estudi de les valves de petxina recuperades en aquesta mateixa sitja i en la número 1, efectuat per Alicia Estrada.

La cronologia relativa del jaciment (Neolític Antic Evolucionat Postcardial) s'ha establert en base a les formes ceràmiques aparegudes a la sitja 1.

Observacions:

Es poden trobar diferents denominacions per aquest jaciment: Hàbitat neolític; Cal Metge o Sitges del carrer Pelai.

Història

L'any 1961 es trobà la primera sitja al carrer de Pelai. El senyor Ignasi Cantarell recupera una petxina i un conjunt de llavors carbonitzades.

El gener de 1962, s'excava la sitja número 1 i pel novembre la sitja número 2. Hi participen els senyors Ignaci Cantarell, Josep Estrada, Tolós i Petrus.

Bibliografia

BOSCH, J. (1985). Els primers pagesos del neolític. Dins J. Estrada, J. Muntal i J. Pardo (coord.) *Els orígens del Vallès Oriental. Introducció a l'arqueologia de la comarca*. Granollers: Museu de Granollers.

BOSCH, J. (1991). El neolític antic al Vallès Orienta. Dins *Arraona*, núm. 8, pp. 9-32.

BOSCH, J.; ANFRUNS, J.; BUXÓ, R.; ESTRADA A.; OMS, i. I PAGÈS, E. (1998). La prehistòria de Montmeló (Vallès Oriental) a partir de la col·lecció Cantarell. Dins *Estudis del Museu de Montmeló*, pp. 15-37.

DÍAZ, J. BORDAS, A; MARTÍ, M. POU, R. I PARPAL, A. (1995). *El Vallès fa 6000 anys: els primers agricultors i ramaders*. Fundació Cultural de la Caixa Terrassa.

ESTRADA, Josep i VILLARONGA, Lluís (1967). La Lauro moneta y el hallazgo de Cànovas. Dins *Ampurias*, núm. XXVIII, pp. 135-194.

ESTRADA, Josep (1993). Granollers a l'antiguitat. Dins *Revista del Vallès*, núm. Monogràfic.

IBARS PÉREZ, Gemma i CASTEJÓN VIDAL, Pol (2011). *Catàleg del patrimoni arqueològic i arquitectònic de Montmeló*. Text Refós. Ajuntament de Montmeló.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya.](#)

